

ÎNCHEIERE

27 iulie 2016
Chișinău

municipiul

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Sveatoslav Moldovan, Maria Ghervas

Examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ion Donoaga,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Donoaga împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, privind anularea ordinului, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Ion Donoaga,

c o n s t a t ă :

La 17 aprilie 2015 Ion Donoaga a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova (în continuare IGP MAI), solicitînd anularea ordinului nr. 162 ef. din 23.03.2015 privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere din organele afacerilor interne a angajaților Igor Bologan și Ion Donoaga din cadrul companiei Rîșcani a Batalionului nr. 2 al Brigăzii de patrulare a INP al IGP al MAI, în partea sancționării disciplinare prin concediere a locotenentului de poliție Ion Donoaga.

În motivarea cererii a indicat că la 05 august 2013 între IGP MAI și Ion Donoaga a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 2684 privind angajarea lui Ion Donoaga în funcție de inspector de patrulare rutieră pe o perioadă nedeterminată. În exercitarea funcției sus-indicate el a dat dovadă de responsabilitate și diligență, fapt ce se poate confirma prin lipsa abaterilor disciplinare, stimulările și recompensele obținute, precum și prin caracteristica eliberată de comandantii companiei Rîșcani.

La 13 martie 2015 Serviciul protecție internă și anticorupție (SPIA) al MAI a fost sesizat de cet. Veaceslav Tîron cu privire la acțiunile pretins ilegale ale

angajaților Igor Bologan și Ion Donoaga. În urma unei anchete de serviciu efectuate la 23 martie 2015, de către IGP MAI a fost emis ordinul nr. 162 ef. „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajaților din cadrul INP al IGP al MAI Igor Bologan și Ion Donoaga”, în temeiul căruia Ion Donoaga a fost concediat din funcție.

Consideră ordinul menționat ca fiind unul nelegitim și neîntemeiat, fiind emis cu mai multe abateri și încălcări, ori trimiterele la normele de drept în ordinul contestat sunt lipsite de probe concludente, MAI bazându-se doar pe o înregistrare video anexată la petiția cet. Veaceslav Tîron care, în nici un mod nu demonstrează despre careva ilegalități din partea reclamantului. Angajatorul a dat prioritate unor afirmații dubioase, fără a lua în considerație explicațiile formulate de Ion Donoaga, care a negat categoric faptul pretinderii mijloacelor bănești de la cet. Veaceslav Tîron.

Potrivit înregistrării video este incontestabil că una dintre identitățile în cadru este Ion Donoaga, reclamantul invocă că această înregistrare video nu probează faptul pretinderii sau primirii unor mijloace financiare, în felul declarat de Veaceslav Tîron. Nu este cunoscută originea acestor imagini și legătura cauzală între sesizarea făcută și faptele de corupție pretinse. În altă ordine de idei, conținutul ordinului are un caracter divergent și confuz. Lipsește și abaterea disciplinară incriminată, astfel că, prevederile de drept menționate în ordin nu-i sunt imputabile lui Ion Donoaga. El a fost în imposibilitate de a denunța pretinsele acte de corupție, de a întreprinde măsuri de prevenire și combatere a faptelor de corupție și de a informa superiorii și organele competente despre actul de corupție, în situația în care nu a cunoscut nimic despre existența vreunui act de corupție. Vinovăția sa nu a fost probată, precum nu a fost dovedit nici faptul cunoașterii faptelor de corupție.

A mai invocat că din start i s-a propus depunerea unei cereri de demisie din proprie inițiativă. Ulterior, în privința lui au fost aplicate presiuni, fiind amenințat cu faptul că materialele lui vor fi înaintate Centrului Național Anticorupție (CNA) pentru pornirea urmăririi penale. După ce, reclamantul, a refuzat aceste propuneri, invocând nevinovăția sa în explicațiile date pe marginea cauzei, persoane responsabile din cadrul SPIA al MAI au venit la locul lui de muncă, i-au prezentat imagini video despre incidentul enunțat, după care din nou i-au propus recunoașterea în scris a actului de corupție. În condițiile enunțate, el de trei ori a fost invitat să dea explicații, de fiecare dată fiindu-i propusă depunerea cererii de demisie din proprie inițiativă și, doar după refuz angajatorul a emis ordinul contestat fapt care denotă implicit despre îndoielile administrației angajatorului despre veridicitatea imaginilor video la care se face trimitere în ordinul contestat.

Ulterior, Ion Donoaga a depus cerere de concretizare a pretențiilor prin care suplimentar a solicitat restabilirea lui în funcție și încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu.

Prin hotărârea Judecătoriei sectorului Centru municipiul Chișinău din 27 iulie 2015 a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Ion Donoaga.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2016 a fost respins apelul depus de Ion Donoaga și menținută hotărârea Judecătoriei sectorului Centru municipiul Chișinău din 27 iulie 2015.

La 03 iunie 2016 avocatul Valeriu Verejan, în interesele lui Ion Donoaga, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2016, solicitând casarea deciziei recurate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă integral acțiunea lui Ion Donoaga.

În motivarea cererii a indicat că instanța de apel nu a dat apreciere divergențelor existente nemijlocit în ordinul de concediere și că de fapt, acest ordin nu reflectă rezultatele anchetei de serviciu.

Consideră recurentul că instanța de apel nu a dat o apreciere justă circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii și a interpretat în mod eronat legea.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii, referință și în conformitate cu prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Ion Donoaga ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) din Codul de Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de expunerea circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, din Codul de Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii, avînd un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu este evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ion Donoaga.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecători –

Svetlana Filincova,

Sveatoslav Moldovan

Maria Ghervas